

dringsforslag Nr. 7 givne Regler. Det forekommer mig, at den højtærede Ordfører — det er egentlig det eneste Punkt, hvor jeg kan have Grund til at rette eller lempe noget paa hans Udtalelser — her udtalte sig, som om der slet ingen Kontrol skulde være, som om det udelukkende skulde være overladt til vedkommendes personlige Angivelse. (Ordføreren [Ivar Berendsen]: Jeg sagde, Politiet var med.) Det ærede Medlem sagde, at nogen egentlig Kontrol blev der ikke, Loven hvilede her paa den private Hæderlighed. Der staar imidlertid i Betænkningen, at Flertallet har foreslaaet, at Grundlaget for Beskatningen søges i de private egne Opgivelser, og at den Kontrol, som anses for fornøden, sker ved Politiet; og saa i den foreslaaede nye Paragraf forudsættes det jo, at der er Kontrol, og at den foretages af Politiet, hvor det finder Anledning dertil. Politiet skal dog naturligvis kun, naar der er særlig Anledning dertil, foretage saadanne Undersøgelser.

Hvad Smykkeskatten angaar, er den Skepsis, hvormed jeg modtog Forslaget herom ved første Behandling, ikke formindsket under Udvalgets Behandling. Jeg tror — og noget lignende er udtalt af den ærede Ordfører, dog maaske i forsigtigere Ordslag —, at naar man skulde begynde med en egentlig indenlandsk Luksusbeskatning, kunde man vanskeligere begynde paa et Omraade, hvor det er tvivlsommere at faa noget Udbytte deraf end paa dette. Det skyldes ganske særlig den store Fare, der er for Indsmugling, og jeg er tilbøjelig til at mene, at den Redegørelse, vi har faaet fra Toldvæsenet, ikke er egnet til at hæve den Tvivl, man i saa Henseende kan have. Jeg vil meget nødig være med til at sætte Love ind i Verden, som frister alt for meget til Omgaaelse; men man kan maaske trøste sig med, at den Omgaaelse, som lettest kan udføres, og som vil være den hyppigste, nemlig at velhavende Folk paa Rejser i Udlandet forsyner sig med Smykker, som de saa bærer paa sig under Hjemrejsen, hvorved Kontrollen bliver meget vanskeliggjort, ganske naturlig ikke vil kunne praktiseres i ret stort Omfang i den Tid, Loven skal gælde, nemlig til Udgangen af 1918; og den bliver formodentlig hævet, hvis Krigen skulde høre op inden den Tid. Det er jo vanskeligt at rejse i Udlandet i disse Tider, og de, der rejser, rejser i meget alvorlige og anstrengende Hverv og interesserer sig neppe for Smykker. Allerede af den Grund vil Luksusturisttrafikken

praktisk talt ophøre, og derfor bliver den Betænkelighed, man kan nære ved Indsmuglingsfaren, betydelig ringere. Jeg skylder at sige, at vi fra Venstres Side har søgt i Udvalget at faa en indenlandsk Luksusbeskatning indført paa Omraader, hvor jeg tror, at den baade vilde indbringe mere og være lettere kontrollabel, men Forsøget har stødt paa Modstand saavel hos den højtærede Finansminister som hos Udvalgets øvrige Partier.

Jeg maa i det hele sige, at jeg nu, som da jeg havde Ordet ved første Behandling, mener, at Satserne er meget høje i de foreliggende Lovforslag, og at det maaske i og for sig havde været heldigere for Lovenes fiskale Udbytte, hvis man havde indført noget lavere Satser, men vel at mærke saa udstrakt Luksusbeskatningen over et noget større Omraade. Jeg tror, Staten vilde have været bedre tjent med at drage flere Skattegenstande ind og beskattet de enkelte noget mindre glubsk. Imidlertid har vi kunnet være med til de Nedsættelser, som er foreslaaede af Udvalgets Flertal paa de billige Cigarer, paa det hidtil skattefrie Øl med 1 Øre pr. Halvflaske og Nedsættelsen for de billigste Vines Vedkommende. I sidstnævnte Henseende skal jeg atter betone, at den Oplysning, vi fik angaaende Vinlagrenes Størrelse, har gjort, at man med denne Nedsættelse og maaske netop paa Grund af den vil kunne vente en betydelig større Indtægt af Skatten, end der var paaregnet ved første Behandling. Ligeledes vil Beskatningen af de private Vinlagre bringe nogen Merindtægt. Alt i alt, ogsaa i Betragtning af, at det franske Udførselsforbud paa lettere Vine er hævet, og Muligheden for, at der lejlighedsvis kan findes Skibsrum for Vine, dog ikke helt er udelukket, endskønt det ikke bliver i noget større Omfang, tror jeg, at den foretagne Nedsættelse for de allerbilligste Vine vil være egnet til at forøge Skattens fiskale Udbytte, idet en 100 pCts Skat ganske sikkert vilde virke mest hindrende paa Forbruget netop af de billigste Vine.

Et Forslag, som vi har tiltraadt, men med store principielle Betænkeligheder, er Forslaget om Erstatning til Tobaksarbejdere. Vi mener, at det er en ny og farlig Vej at komme ind paa, idet man jo mange Gange tidligere har staaet overfor Interesser, som er blevet i høj Grad truet ved vedtagne Love. Det gælder, hver Gang man foretager en gennemgribende Toldrevision, det gjaldt i høj Grad i 1908, at